

HOMILIA EN EL COMIAT D'EN JOSEP LLUÍS

“La veritat és que davant de fets com la mort tan sobtada d'en Josep Lluís, ens quedem sense paraules per expressar tot el que el nostre cor encongit i plorós, sent en aquest moments.

Pels que som cristians només ens queda la Fe en Jesucrist Mort i Ressuscitat i també la seva Paraula.

I és des d'elles que, ara, deixant parlar al cor i amb una mica d'imaginació, ens atrevim a dir:

- Josep Lluís, ja has arribat a aquesta casa del Pare que ens diu Jesús. Ben segur que la Sra. Paulina, la mare de la Maria, que tu tant has admirat, respectat i estimat, et deu haver dit al veure't: -“¿Cómo es que has venido pronto? Tes esperaba muchomás tarde.

I tu li deus haver dit: -“Yo no quería, pero la verdad es que no lo siento tanto por mí, sino más bien por la María, el Víctor, la Meritxell y ahora el Xavi. También por los del grupo de ACO: la Fina, Antonio, Dora, Albert, Tere, Mª Teresa y Jordi. I todos los familiares, amigos y compañeros del trabajo.

Es verdad que me encontraran a faltar. Pero, Sra. Paulina, ¿verdad que ahora les seguiremos amando y ayudando más que nunca? A la Maria a quien tanto he amado y me ha amado, ahora se encontrará muy sola, ayudémosla a que, además de sentirse acompañada por los hijos y amigos, busque llenar este vacío amando y sirviendo a los demás, sobre todo a los más necesitados de amor y de pan. Ellos son los que mejor la pueden ayudar en estos momentos tan difíciles, a llevar la cruz de la soledad, porque es Jesús mismo que lleva su cruz con ellos. Por el Víctor, por la Meritxell y Xavi. Por los del grupo, este grupo que tanto he querido y me ha ayudado, durante los más de 30 años que llevamos juntos. Que sigan profundizando en la RV y en el Evangelio. Yo estaré con ellos en sus reuniones, insistiendo en aquello que siempre decía: Que nos amemos. Y una cosa les pido, que supongo que ya harán: Que estén muy atentos y acompañen a la María”.

Molt bé, Josep Lluís, però tots nosaltres, ara, et diem com la Sra. Paulina: -“Per què te'n has anat tan aviat? Tu saps molt bé com et trobarem a faltar. I per això, ara, amb el cor plorant, no ens queda més que aferrar-nos molt fort a la Fe en JC, davant del Misteri de la teva mort. Les nostres paraules s'emmudeixen perquè no saben massa què dir. I és des d'aquest silenci forçat que, podem escoltar més amb el cor que amb el cap, i des de la Fe, la Paraula de Jesús, que ens diu:

-“Que els vostres cors s'asserenin. Creieu en Déu, creieu també en mi. A casa del meu Pare hi ha lloc per a tots...Jo us hi espero i sapigau que allà us retrobareu amb tots els que heu estimat i porteu al cor...Ara compto amb en Josep Lluís que tan bon guia i conductor és, perquè us ajudi en el vostre camí que porta a aquesta casa del Pare.

Ara ell us ha passat al davant, tal com diu aquell proverbi africà: - La millor manera de senyalar el camí, és passar tu al davant. Això és el que Jo he fet fins arribar a la Creu, estant amb vosaltres. Tots coneixeu aquest camí que porta a la Felicitat per sempre: el camí de l'Amor. El camí que en Josep Lluís ha seguit molt bé fins ara. Ha estat un home bo. Tal com us deia ahir, Iván, un company de treball: 'Jose Luis ha sido un alma buena'. ¡Quant podríeu parlar, ara, d'aquesta la seva bondat. Us hi passaríeu molta estona! Però deixeu-me que jo només remarqui un fet molt recent que demostra la bondat d'en Josep Lluís: el d'aquell noi senzill i company de treball, el Pepe, a qui en Josep Lluís va ajudar molt en el treball, que quan es va assabentar que estava ingressat greu, va córrer a l'Hospital, i no va parar de buscar-lo fins que el va trobar. Aquest fet em recorda quan la gent més senzilla em buscava a mi perquè els ajudés. Ben cert que d'ell podeu dir el mateix que deien de mi: - 'Ha passat per la vida fent el bé'.

Vosaltres sabeu prou com en Josep Lluís us ha estimat. Maria ho saps tu com esposa, ho sabeu vosaltres Víctor i Meritxell com a fills. Ho sabeu vosaltres els del grup d'ACO, ho sabeu tots els amics, companys de treball...

En aquests moments de dolor i sofriment, Jo us dic: Seguiu caminant amb esperança. Estimeu-vos i estimeu molt a tothom, fins i tot aquells que més us costa, aquells que us fan mal. Tal com deieu els del grup, després d'escoltar la meua Paraula, en la vostra última reunió de grup, a casa de l'Antonio i la Fina. Del que és estimar a tothom, us puc dir, que en Josep Lluís n'és un bon

mestre i un bon exemple a seguir. Ara el seu cor delicat, potser de tant que ha estimat, s'ha gastat i s'ha parat abans d'hora. Però no en dubteu: us seguirà estimant i ajudant, encara més força, des del meu costat"

- Josep Lluís, ens has passat al davant cap a la vida plena. Ens has estimat molt. Gràcies per la teva vida. Ha estat un vertader regal per a tots nosaltres.

Ara et diem adéu, però des de la Fe i des del fons del cor, et diem: arreveure! Volem creure i creiem que aquest adéu no és un adéu per sempre.

Ben segur que tu ens dius, ara, a nosaltres, els que encara seguim caminant, que procurem fer el bé, estimant-nos els uns als altres. Doncs aquest és el millor camí no només per anar a la casa del Pare, la casa de tots, sinó també la millor manera de recordar-vos d'aquells que us hem deixat."